

СЕНАТ ОДОБРЮЄ ТЯГИ РУЗВЕЛТА

ВАШИНГТОН. — Сенат великою більшістю голосів одобрив домагання Рузвелта піднести видатки на зброєння на ще один біліон. Також більшістю голосів одобрив рішення уряду відступати посередньо через фабрики зброї і амуніцію альянтам. Вкінці одобрив державне задовження на нових чотири біліони доларів. Водночас президент вже вдруге заявив, що конгрес, після двох тижнів нарад, буде міг розіхатись домі, на вакації. Проти цього виступає велика частина конгресменів, серед них чимало демократів, які є проти розізду конгресу, а є за те, щоб конгрес у тих напружених часах цілий час сидів у Вашингтоні та кожної хвили нараджувався над бажаними справами.

В ОБОРОНІ АЛІАНТІВ.

ВАШИНГТОН. — Президент зарядив точний перегляд зброї і амуніції, щоб виготовити список, яку зброю має американська армія, та що із тої зброї можна посередньо через фабрикантів відступити альянтам.

Американська сталева корпорація, яка займається також виробом зброї та амуніції, дістала від уряду зброї, головні гармати та стрілен, на суму 36 мільйонів доларів. Ту зброю згадана компанія відразу продасть альянтам.

На пресовій конференції президент Рузвелт похвалив газетне отолошення, яке в останніх днях по всіх газетах розсилає комітет оборони альянтів. В тім оголошенні говориться, що Америка повинна чимскорше всіма способами допомогти альянтам, коли не хоче в короткім часі зустрітись із ворогом, ближче своїх власних берегів. Президент заявив, що те оголошення є виховне і корисне.

Альянти звернулись через своїх представників до американського уряду з проханням, щоб їм віддати ті контрторпедовці, які Америці залишилися з останньої світової війни. Таких контрторпедовців залишилось 111. З них чималу частину влади відновили і вони тепер знаходяться в службі. 35 з них ще далі є в доках нечинними. Внаслідок війни альянти втратили чимало контрторпедовців. А тепер, коли Італія приступила до війни, альянтам треба більше контрторпедовців, щоб зрівноважити небезпеку випливаючу з італійських субмарин. Заходи альянтів дістати ті контрторпедовці покищо не увінчалися успіхом, бо продаж мусіла бути затверджена конгресом.

СУБМАРИНА СТРИМУЄ „ВАШИНГТОН“.

ВАШИНГТОН. — Невідома субмарина стримала на широкім морі американський пасажирський корабель „Вашингтон“, який з 570 цивільними американцями вертав з Європи до дому. Субмарина через радіо звеліла корабелю зупинитись, а далі приказала людям опускати його. Уже навіть спущено деякі рятункові лодки. З боку „Вашингтона“ рівночасно йшли через радіо виснаження, що те американський корабель і везе втікачів з Європи. Шойно по кількарізному виснаженні субмарина звеліла назад підняти лодки і їхати далі.

БРАЗИЛІЯ ЛАМАЄ АМЕРИКАНСЬКУ СОЛІДАРІСТІ.

РІО ДЕ ЖАНЕЙРО. — Бразилійський президент і диктатор, Гетуліо Варгас, виголосив прилюдну промову, в якій проголосив бразилійську повну неутралітет в європейській війні, а при тім, про неутралітет до президента Рузвелта, проголосив симпатії для Німеччини й Італії. Він сказав, що світ змінюється. Занепадають ті народи, які є перестарілі, паціфістичні, нечинні. Підносяться ті, що мають у собі чимало життєвої енергії. Це не зник цивілізації, тільки народження нової. Пропадає паціфістичний, інтернаціоналістичний світ, а родиться боевий, націоналістичний. Ті народи, які розростаються мають повне право домагатись нових просторів життя, казав він.

СОТКИ ІТАЛІЙЦІВ У КАНАДІ АРЕШТОВАНІ.

ОТАВА. — В Канаді арештовано сотки італійців і відправлено їх до концентраційних таборів. Проти італійців влаштовувано по різних містах демонстрації, підчас яких повибивано вікна деяким крамницям, яких власники були італійці.

АМЕРИКАНСЬКІ ІТАЛІЙЦІ ЛЬОЯЛЬНІ.

НЬО ЙОРК. — Луїджі Антоніні, голова юнії кравців італійського походження, заявив, що переважача більшість італійців в Америці залишається вповні льояльною до Злучених Держав Америки, та в разі потреби буде льояльно обороняти свій прибраний край перед зверхнім ворогом. А-мERICANСЬКІ ІТАЛІЙЦІ, казав Антоніні, гостро таврують італійський уряд за виповідження війни альянтам.

ГРІМ УДАРІВ У ЧЕРЕВИК

Підчас грозовиці в Віндов Рок, в Арізоні, грім приголомшив Дж. С. Дюрксена, як цей вертався домі. Як він прийшов до пам'яті, побачив, що одиниця шкода, яку йому зробив грім, була діра, продерта в підшві правого черевики.

БУЛА ПОДАЧА, ПОПИТУ НЕ БУЛО

До пожежної станції в Вил-Іймпорті, Па., прийшов онді Джеймс Гаймен з скринкою й питався пожежників, чи не захотів би хто купити собі товар, що він його має в скриночці. Там пожежники побачили таракавця, 30 цалів довгого з 9 таракавцями. Ніхто не зголосився, хоча продавець готов був продати свій товар за кводра.

І НА ЦЕ НАЙШЛИ ЗАРАДУ

У Бойс, Індіана, зіпсувся придорожний метер, котрий збирає гроші від людей, що паркують авто. Покликано механіка до направи. Цей знайшов у машині не лише фальшивий пятак, але й дріт, до нього дочеплений, щоб цей фальшивий пятак по ужитті витягнути для іншого вжитку.

ТРЕБА ЛИШЕ ЖДАТИ

Трицять чотири роки тому Джордж О. Майле з Ст. Пол вложив в одну канадійську телефонічну компанію 80 доларів. Невдаю дістав першу дивиденду за свою інвестицію. Чек виносив 16 центів.

КРАЛІ СТАРІ ГРОШІ З МЕННИЦІ

Перед федеральний суд у Філадельфії поставлено двох робітників місцевої федеральної менниці за те, що, мовляв, вони викрадали старі нікелі, дайми й кводри, призначені до перетоплювання.

ВІДПЛАЧУЄТЬСЯ ЗА ПРИСЛУГИ

Френк Вайц з Мезури Велі, Айова, упав був у 1937. році з воза товарового поїзду й поважно побився. Коли він лежав у шпиталі, приятелі й знайомі приходили його відвідувати й, як він каже, своїм потішуванням вирятували йому життя. Він постановив їм за це віддячитись. Досі він роздає уже між них вісім автомобілів. І каже, що на цьому ще не кінець.

ФОРД НАРАДЖУЄТЬСЯ З НУДЗЕНОМ

ВАШИНГТОН. — Едзел Форд, син Генрі і президент Фордових фабрик, нараджується з бувшим президентом Джералдом Моторс, Нудзеном, в цілі розпочаття будови воєнних літаків. Ці дві фабрики є головними конкурентами, коли йде про будову цивільних авт. Тепер президент Рузвелт притягає їх до розбудови американських збройних сил і це є причиною їх спільних нарад.

Генрі Форд, що недавно зробив заяву, що його фабрика могла б в разі потреби виробляти по тисячу літаків щодня, тепер поправився і додав, що в разі потреби могла б зробити більше, як тисячу літаків на день. Він водночас додавав, що ці воєнні зброєння до тої міри удосконалять летунський промисл, що літаки стануть дешеві, а люди матимуть їх у такій самій кількості, що мають авто. Також будуть літати собі свобідно через океан до Європи.

ПРИЇХАВ ФРАНЦУЗЬКИЙ КОРАБЕЛЬ

НЬО ЙОРК. — Новопобудований французький 30,000-тонний пасажирський корабель „Пастер“, приїхав несподівано до Ньо Йорку. Зникли на ньому гарні пестрі убори, а перемальовано його на воєнний сірий однострій. Кажуть, що він має забрати з собою чималу кількість зброї до Франції.

ГОЛ ПОПРІКНУВ ІТАЛІЮ

ВАШИНГТОН. — Секретар Стейту Кордел Гол, приймаючи в себе італійського посла, князя Коломбі, який офіційно повідомляв Америку про вступлення Італії до війни, сказав, що зле поступила Італія. Її вчинок є розчаруванням багатьох народів і найбільшою людською трагедією, казав Гол.

ВИЛКІ НА ДРУГІМ МІСЦІ

НЬО ЙОРК. — Бюро публічної оліції, під директорством д-ра Гелопі, заявило, що Вендел Вилкі, два місяці тому ще мало відомий, як можливий президентський кандидат з боку Республіканської Партії, тепер скочив на друге місце по Томасі Дюїм. Цей зріст популярності згадане бюро називає феноменальним.

НЕ БУДЕ ЛЕГКО!

РИМ. — „Месаджеро“ остерігає італійський нарід перед надмірним оптимізмом, себто перед тим, що альянти вже програли. Каже, що хто так думає, той буде дуже розчарований, бо вислід війни ще не є певний, а альянтські сили на Середземному морі ще навіть не торкнені. Часопис дає до пізнання, що італійцям прийде ще багато витерпіння, поки прийде перемога.

ЛЯ ГВАРДІЯ ТАВРУЄ МУСОЛІНІ

ОТАВА. — До Отави поїхав на запрошення посадинок Ля Гвардія, щоб там узяти участь в нарадах канадійських посадинок. При тім виголосив промову, до якої прислухувалась майже ціла Канада, враз з своїми міністрами. Ля Гвардія, хоч у своїй попередній промові в Ньо Йорку обережно обійшовся з Мусолінієм, тепер його гостро нагавував за виповідження війни альянтам. Ля Гвардія казав, що Мусоліні остаточно стане підвладним Гітлеру.

ОСЬ НОВИЙ ПАЦИФІСТ

ЛОН ЕНДЖЕЛЕС. — Берtrand Росел, відомий англійський вчений, що тепер перебуває в Америці, заявив, що хоч ціле життя проповідував паціфізм і чорними красками малював війну, тепер перестав бути паціфістом, починає вірити в потребу деяких воєн; мабуть тих, де загрожений його рідний край. Він навіть заявив, що колиб був молодший, сам взяв би в руки зброю.

КЛОПІТ З ІТАЛІЙСЬКОЮ МЕНШИНОЮ

ПАРИЖ. — У Франції живе коло 1,500,000 італійців. З них, як побоюються, велика частина готова творити тепер „п'яту колонію“ з огляду на війну з Італією.

НЕПРИСМІН ДАРУНКІ

Міська комісія міста Ром, Джордія, постановила усунути з публічного місця статую римської вовчиці й Ромулоса й Ремуса, що її був подарував Мусоліні тому місту, котре прибрало собі назву від Риму.

Робітники вже почали розбирати статую.

ПАРИЖ НІКОЛИ НЕ ПІДДАЄТЬСЯ, ЗАЯВЛЯЮТЬ ФРАНЦУЗИ

ПАРИЖ. — Не зважаючи на героїську поставу французьких військ, німецька армія таки поволі підсувається під Париж. Деякі німецькі частини є вже віддалені всього 15 миль від передмість Парижа. Супроти цього не диво, що всі питають: що буде з столицею Франції? Вона тепер вся у військових руках. Половина мешканців опустила місто. Уряд перенісся до міста Тур. Дипломатичні представництва теж виїхали, а остав тільки американський амбасадор Буліт. Та часописи ще виходять і доносять вістки, що цілком не потішають. Та це не ломить духа оставших. Навпаки, так є, що всі працюють біля барикад, щоб з цілого міста зробити одну велику твердиню. Панує таке переконання, що краще, щоб місто було цілковито знищене, ніж, щоб піддалося.

ДОЖИДАЮТЬ „ЧУДА“.

ЛОНДОН. — Про британців можна сказати, що вони знають добре, в якому положенні опинилась Франція, а зокрема її столиця. Знають, що тепер ведеться у Франції найбільша в світі боротьба, така, якої історія досі не записала. Та боротьба ведеться тепер в тому самому місці над Марною, де здержано „чудом“ німецький наступ в 1914 р., коли то паризькі визники перевозили військо на фронт таківками. Тепер надійється, що чудо зперед 26 років повториться. Та всі знають, що німці тепер сильніші на фронті, та що вони вже в деяких місцях успішли перейти Марну.

АМЕРИКА — ЦЕ ЗАПЕВНЕННЯ ПОБІДИ.

ЛОНДОН. — Бритійська преса прийняла промову президента Рузвелта про запевнення допомоги альянтам як гарантію, що Німеччина буде вкінці побита, а альянти таки віднесуть остаточно перемогу. Де-хто тільки розчарувався щодо цього, що президент Рузвелт відразу не виповів війни. Але, як доносить американський кореспондент, це є ті, що не визнають в американській конституції й не знають, що президент не може цього зробити на власну руку.

БЛАГАС НЕГАЙНОЇ ДОПОМОГИ.

ЛОНДОН. — Французький письменник Андре Мароа, прибувши до Англії, запевняє, що альянти виграють війну, якщо Франція дістане негайну допомогу. Краще вислати до Франції негайно одну не цілком добре виеквіповану британську дивізію, ніж вислати десять добре виеквіпованих за місяць. Таке казав Мароа, зазначаючи, що те саме відноситься і до тої допомоги, що її має дати Америка.

ДЕРЖАТЬСЯ ЧУДОВО!

ЛОНДОН. — Це є те, що можна сказати про французьких воєнків, що ставлять опір німцям. Така є опінія воєнних кореспондентів, що дописують до британських газет.

ДИВО З НІМЕЦЬКИМИ КОМУНІКАТАМИ.

БЕРЛІН. — Усім уже давно впало в очі, що німецькі воєнні комунікати дуже повздержливі. А тепер чомусь стали ще обережнішими у повідомленнях про наступ на Париж. З них виглядає, що в Франції ще не прийшло до рішальної битви.

ВОЄННІ ОПЕРАЦІЇ ІТАЛІЙЦІВ.

РИМ. — Ледви чи Італія буде воювати з Францією на європейській суші. Італійські літаки бомбардували кількома наворотами остров Малту, що є в британських руках і місто Жібуті в Африці, що належить до французів. Також бомбардовано британське Сомалі. Далі італійці намагаються замкнути Червоне море, щоб таким чином перетяти британцям і французам комунікацію з Середземним і Далеким Сходом.

ЩО БУДЕ З ЕГИПТОМ?

КАЙРО. — Єгипет ще не виповів війни Італії, але це станеться правдоподібно в найближчих днях.

БОМБАРДУВАЛИ ІТАЛІЙСЬКІ ПОСЛОСТИ.

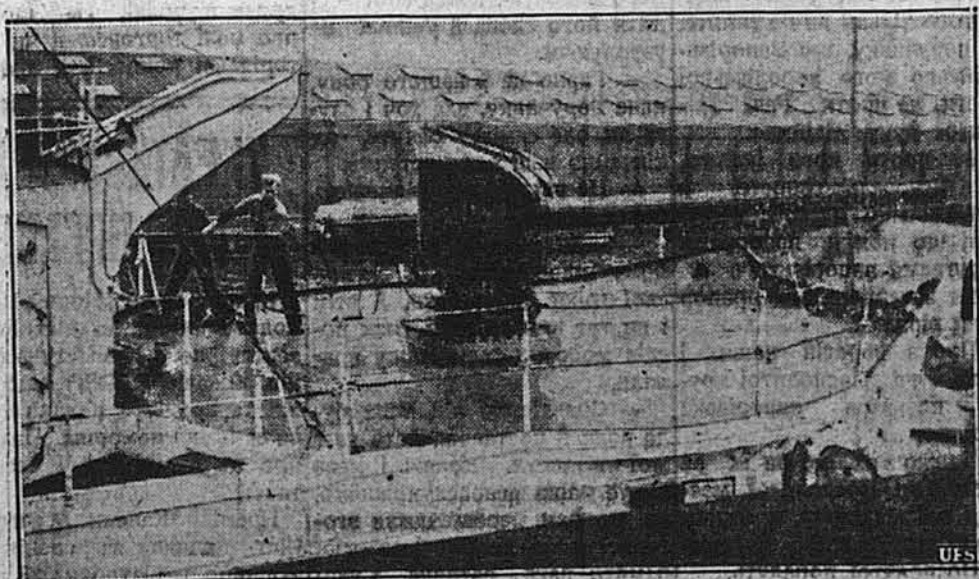
КАЙРО. — Бритійські летуни бомбардували італійські летунські поля в італійських африканських колоніях: Лівії й Еритреї.

ЗАЛЕЖИТЬ ВІД СОВЕТІВ.

АНКАРА. — Туреччина має вже армію з 550,000, яка може бути поставлена кожної хвили до помічі альянтам. Та це може статись тільки тоді, коли Совети остануть надалі неутралітними. Колиб однаке Совети були згодні з тим, щоб допомагати Німеччині й Італії, то, як доносить, Туреччина не відважилась стати по стороні альянтів.

ЯК З РИМОМ?

РИМ. — Мусоліні й уряд, як виходить, покинули столицю, бажаючи, щоб вона стала отвертим містом і не була наражена на бомбардування. Та альянти мабуть не будуть бомбардувати Риму з огляду на В.



АМЕРИКАНСЬКИЙ ЧОВЕН ПРИБЕРЕЖНОЇ СТОРОЖІ НА ОХОРОНУ ГРІНЛАНДІІ.
Американський уряд вислав цей човен на охорону данської колонії згідно з засадою Монрова. На покладах човна три-цалева гармата.

FOUNDED 1888

DEPENDENT: _____ SUBSCRIPTION RATES: _____

Адреса: "SVORODA" P. O. Box 346, JERSEY CITY, N. J.

o- через французьку легачію в
o- Оттаві,

Канадійський „Новий Шлях” подає про делегацію Репрезентаційного Комітету Українців Канади (РКУК), що відідала прем'єра Канади і вручила йому меморіал. Читаємо про це в згаданому часописі так:

Прем'єр Канади Мекензімінг прийняв на спеціальній відвідині в вівторок, 28 травня ц. р. делегацію РКУК, яка вручила йому меморіал в українській визвольній справі.

Делегація складалася з го-

лови РКУК о. д-ра В. Кушера, канцлера Української Греко-католицької Церкви в Канаді, з адвоката п. В. Свистуна, який є позначений першим делегатом до Великої Британії, з трьох членів парламентської Ради РКУК — послом Торсона з округу Селкірк-Ман., послом Токера з округу Ростерн, Саск., послом А. Рокіа з Торонта, а також з посла А. Глинки з Вегревіл, Аберта, посла Р. Жутра з Прванше, Манітоба, і з сенат

3 ДНЯ

НОВИЙ УКЛАД.

Тепер, коли Мусоліні зліз із перелазу і прилучився до Гітлера, а через нього до Сталіна, виглядає, що поділ цілком прояснився: демократичні краї мають проти себе диктаторські, тоталітарні, деспотичні. З цього виходить, що світ справді поділений на два ідеологічні табори і в цім поділ ідеологічний розходження є головною основою змагу. Коли до того додати часті лайки з боку 3-х названих диктаторів на адресу демократій, виглядає, начебтось сумнів зник, що до цього. Хібаж сотний раз не потвердив Мусоліні в своїй військовій промові, що Німеччина й Італія йдуть війною проти зігналих плетократичних демократій? Хіба треба більше доказів на це? А головне — хіба демократії не мають прийняти цього визову і собі творити один спільний демократичний табор?

НІ.

Не звертаючи уваги на цей поділ з боку фашистсько-диктаторських держав демократичні краї, (і ті, що ще вчора були демократичними, а під натиском війни стали тоталітарними), не можуть цього поділу прийняти. Бо це вийде їм на зле.

Поділ на диктаторсько-тоталітарний з одного боку, а на свобододобно-демократичний з другого, є вигідний диктаторським країм, а не демократичним. Диктатори намісничуть загострити цей ідеологічний поділ, аби заставити демократичні краї повертати до себе державні засади, що під сучасну війну пору не завжди придатні, коли хопить про безпеку краю.

ПАРАДОКСАЛЬНЕ ПОЛОЖЕННЯ.

Демократичні краї знайшлися у парадоксальній положенні: вони довгий час викликували в себе погорду до воляцького духа, до фізичної сили, до зброї, до диктаторської суспільної дисципліни, до підчинення добра одиниці добру нації — а саме тепер ті прикмети, і то лиш ті, можуть їх врятувати перед наступом фашистсько-диктаторських держав.

Демократичні краї викликували погорду до кулака. Алежбо це кулак, і лиш кулак, може врятувати їх тепер перед чужим кулаком.

Це лежить в інтересі диктаторів, аби засадничу погорду до кулака, до фізичної сили, до суспільної дисципліни, до ідеалізму, до почування до фанатизму — дали існувала серед демократичних країв. В їх інтересі є далі ділити світ на „гіганти демократії“ і „малоді, здорові тоталізми“. Зате це не лежить в інтересі самих демократій.

Англія це зрозуміла перша.

ГНІЛИСТЬ У ДЕМОКРАТИЯХ.

Серед демократій такі були такі прояви, які можна назвати гнілістю. Серед демократій, заховавшись за загальною свободолюбністю, жували такі духові течії, що довели демократичні краї до нинішнього клопотливого положення. Цей гній, цей отруй, демократичні краї не сміють далі тогтерувати, тименше ідеалізувати. Цю гній демократичні устрої мусять випісти розпаленим залізом.

Також демократичні краї не сміють погорджувати всім, що мають диктаторські, тоталітарні краї. Добрі прикмети від них вони мусять чимскоріше переняти. Проти їх кулака, вони мусять створити свій власний кулак. Інакше їх положення ставатиме ще гіршим.

ОТРУЯ В ФРАНЦІЇ.

Ця гній і моральна отруя, яку так славословили всі комуністичні, соціалістичні і „народнофронтівські“ елементи в Франції, багато причинились до того, що нині німецькі війська загналися вже під Париж. Ці елементи фактично були завзятыми і послідовними союзниками нацистичної Німеччини. Це вони підточували ідеалізм французького народу й говорили, що особисте щастя і добробут значать більше, ніж імперіалістичні забаганки нації. В той час, як нацистична Німеччина днями і ночами будувала повз, літаки, гармати — для різних „народнофронтівських“ Блюмів існувала тільки боротьба за сім-годинний день праці. Вони розслювали французьку націю зо середини. Пускали одну суспільну класу проти другої. Славословили особисту свободу до тої міри, що викликували в краю анархію.

ЩО КАЖЕ РЕЙНО?

Ось що сказав американському журналістові Симсоні французький прем'єр Рейно, 10. червня ц. р. в Парижі: „Ви запитаете, чому альянти не були так добре приготувані, коли минулого вересня розпочали напад. Відповідь є проста. Будучи демократіями, ми підкреслили мир, так як нації підкреслили війну. Ми вірили в мир і, не звертаючи уваги на ніщо, продовжали працювати в напрямку мира, цілком так, як Гітлер вірив і працював в напрямку війни. Навіть у той час, коли він диктував, що ціла національна енергія Німеччини мусить працювати в напрямку створення воєнної машини, ми, по цім боці кордону, витрачали найбільше часу, енергії і грошей, аби піднести рівень життя мас. А на таких людей, як ось я сам, що говорили, що ми мусимо також будувати повзи і моторизовані дивізії для національної оборони, коли й навіть хто слухав, не звертав більшої уваги“.

ПОДІБНЕ В АНГЛІЇ.

Подібні речі, хоч може в менших границях, діялись і в Англії. І там „оборонці“ мас людства і миру, таврували матеріальну і духову биездатність загалу і занедбували національну оборону. Надармо Вінстон Чорчил щодня гремів у парламенті, що на континенті росте нова германська загроза і треба зброїтись. Його уважали зідотілим стариком. Колиж прийшла загроза, то ті „ультра-демократи“ і „всесвітні“ чимкорше зложили провід краю в руки Чорчила і тепер очікують від нього чуда. Те „чудо“ Чорчил почав переводити в той спосіб, що прийняв велику кількість тих мрій, що їх віддавна примінюють у себе тотальні устрої...

Демократії можуть вийти переможними лиш тоді, коли не будуть погорджувати силою, але зуміють її творити. Свої шляхотні заміри демократії можуть демонструвати не погордою до кулака, тільки тим, що будуть живити його для шляхотних цілей. Ті що інакше пояснюють демократію, є гробкопателями цієї демократії.

НЕ ЗРОЗУМІЄ ДОБРЕ ТЕПЕРІШНІ ПОДІЇ В УКРАЇНІ І В СВІТІ ТОЇ, ХТО НЕ ПРОЧИТАЄ КНИЖКИ

МІКОЛА ГОЛУБЕЦЬ

1914: РІК ГРОЗИ І НАДІЇ

Автор показує, як український народ активно й збройно вступив на арену світових подій.

ЦІНА 50 ЦЕНТІВ.

„СВОБОДА“ 81-83 GRAND STREET, P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.



ВІЙНА В БЕЛЬГІЇ.

Утеча цивільного населення з бомбардованого німцями села.

П. С.—н.

В СТОЛІТТЯ НАРОДИН ЕМІЛЯ ЗОЛІ

По перших випусках „воєнної літератури“, згід пера відомих французьких письменників, оце приходить черга на відсвяткування століття уродин великого письменника модерної французької літератури й одного з найбільших майстрів слова, Еміля Золя.

Війна не дозволила на відсвяткування цього століття з такою помпою, яка була б гідна імені великого натуралістичного творця школи. Не дозволила вона й на цілу низку офіційних церемоній по цілій Франції, як це було передбачено минулого року, та на кількатижневі „вчені“ конференції по всіх школах і університетах про його письменницьку діяльність і творчість. Всежтаки, що могло відбутись, відбулося в своєму часі — може більш скромно й тихо, але задля цього власне з більшою пачаткою правдивої урочистості й піетизму. Кілька порозкиданих статей про Золя по літературних ревіях і журналах, кілька особистих споминів і „малюнків“ про нього згід пера живучих ще його приятелів і учнів, одна соковиті-літературна сповідь про його життя його власної вички та скромні відвідини його тлінних останків в Пантеоні — ад-зється, це все, чим під сьогодинішній час могли відсвяткувати французи пам'ять свого великого письменника. На перший погляд — але як багато для тих, хто знає, чим є хочби найскромніша церемонія під теперішні хвилини для такого народу, як французи, які уміють любити й цінити та знають завжди шанувати своїх великих мужів.

Еміль Золя народився в Парижі 2. квітня 1840. року. Його батько, Франсуа, був із походження дельфінатським, який довгий роки працював у Франції як будівельний інженір. Вже з дитячих років молодий Золя слідує за батьком, який, провадячи будівельні роботи по провінції, примушений тягнути за собою всю свою родину. Семей рік життя Еміля застає його в полудневій Франції, в місті Е. де його його батько помирає нагло. Від цього часу піднімається ним тільки мати, яка, бажаючи дати синові якнайкращу освіту, посилає Еміля в Бурбонський ліцей (в тому самому місті), де він невдовзі заприятелює з майбутнім геніальним майстром Полем Сезаном. В 1858. році його мати забирає в Париж, щоб тут його підготувати до матуральних іспитів. Однак Золя не везе. Впадши при матурі (природничий відділ), він занахує дальшу науку й через кілька років провадить досить мізерне життя. Кидаючися то вправо, то вліво, щоб виробити собі яке-такое майбутнє, він задумує взятися за перо й стати поетом. Його дебюти в цій ділянці не приносять йому сповнення його мрій: по десятих тисячах віршів і поезій, що їх розсилав по всіх редакціях, слава не приходить. Огірчений, переходить на прозу й дописує до часописів як журналіст, віддаючи головню полеміку про мистецтво і мистецтво. Своєю вервою, сильним стилем та молодим запалом уже в недовгому часі звертає на себе ува-

гу деяких літературних кол, які із неабияким здивуванням і зацікавленням стрічаються зо тижня із його статтями. Це зацікавлення собою використовує Золя, щоб дістатися до зачинених до того часу дверей неодиної редакції. Його приймають, заохочують, доводжують. Вірний цим порадам, він береться за перо й уже в 1864. році випускає свій перший твір „Оповідання Ніноні“, а невдовзі за цим і „Сповідь Клоді“. Поява цих перших творів зустрічається зараз же з гарячими нападами деяких критиків, хоч і не бракує таких, які добувають у молодому авторі великого письменника. Не звертаючи на нікого уваги, Золя їде вже відтепер вперто до своєї мети, якою ставить собі літературну діяльність. Пускаючися на повість і роман, він уже від 1866. року виробляє свою особисту концепцію про літературу, від якої не відійде впродовж цілого життя. Це його славні засади про повість, яка, як проголошував він, щоб такою бути, мусить опиратися на науковому знанні — з одного боку та з другого — на грі людських почувань, які в своєму бігу мусять підлягати такому своєму одіаженню, як і своєму осередкові. Інтрига самої повісті повинна завжди йти не до ускладнення, а навпаки, до упрощення, потягаючи водночас із цим свідомий смак до аналізу. Тримаючись строго цих засад, Еміль Золя пише невдовзі перший том „Долі Гургонів“ — своєї великої фрески про „Природно й соціальну історію одної родини з часів другої Імперії“, яку аж закінчить у 1893. році. Цим твором започатковує довгу низку великих архітектур, які в блискучому часі зробили з нього письменника, не тільки відомого в самій Франції, але й славного широко по цілому світі. Це світові славі твори: „Гроші“, „Гріх аба та Мур“, „Людське зв'язя“, „Праця“, „Поразка“, „Жерміналь“, „Правда“, „Люд“, „Рим“, „Париж“, „Приглушувач“ та багато інших, які, майже всі, перекладені на світові мови.

Вірний своїм літературним засадам, Золя в усіх своїх творах є великим майстром дійсності, яку бере просто з живого. „Роль письменника — говорити він — повинна полягати в тому, щоб оперувати, не вагаючися, на характерах, почуваннях та людських і соціальних явищах — до такої міри, до якої в другій ділянці, в медицині, оперує на живому тілі лікар-хірург“. Будучи особисто песимістом, він у людській природі добуває перш за все те, що низьке й бруталне та грубе; ці то хвиля людської природи змальовує він на кожному кроці, без жадного сорому — в свідомості, що першим обов'язком письменника це передавати життя вірно й правдиво, тікаючи якнайдалше від фальшивого представлення й малюнку. Не дивинця, що такий літературний принцип мусів зустрітись із гострою полемікою критиків-естетів, які осуджують і самі його „життєві“ засади в літературі, і самі його повісті, поставилися до Золя цілком негативно. Однакчеде він усіх інших дешево-

цей спротив не шкодив Золя, а навпаки, підвищив його в очах співучасників, які, годувани в останніх десятиліттях минулого століття новонародженими теоріями соціалізму, добували в ньому, може трохи забагато, великого апостола нової доктрини...

Та, всетаки, з другого боку, переборщений натуралізм Золя не був у всіх творах трішчирішкідливий. Такі його повісті, як „Приглушувач“ чи „Жерміналь“, навіть і з літературної сторінки мають свою вагість більше зо свого морального значення, ніж натуралістичного „малюнку“, використуваного політичними трибунами соціальної перемени. В них, як і в „Правді“, Золя не під маскою, а просто й щиро, виявляє свою гарячу любов до людськості, яку бажає бачити рівною під законами справедливості й згоди. А хоч і висуває в неї всі ті хибні й моральне болото, то це в тій свідомості, що для людськості така операція конечна й необхідна, як деколи необхідно є операція для смертельно-хорого. Тому в Золя треба бачити двох людей: одного — натураліста, який своїм реалізмом оперує, як ножицями хірург, і другого — ідеаліста, який цим реалізмом оперує виключно в цілі вилічити хворовиту людськість. Як натураліст, він не стримується перед ніяким перешкодою — перед ніяким, навіть і найбільш грізним малюнком і представленням. Як ідеаліст, він поруч болота й морального багна будувє нову людськість, яка має свої, зовсім неподібні до наших, закони й права, — людськість, з гарячою, справдішньою любовою справедливості й братерства, яка не остають порожніми калічами, а собою виповнюють програму всіх століть великого майбутнього. Для цього Золя вносить під небеса науки й знання, які можуть зробити цю людськість більше щасливою та радісною — такою, якою вона, на його думку, повинна була бути від часів першого чоловіка.

Світова критика закидувала неодиє Золя. Були та й є ще тепер критики, які не вагаються йому відбирати його психологічного дару подій і малюнку, яким він володів менше в інтимному житті людини, ніж у змальовуванні зовнішнього кадру. Були та й є ще тепер теж такі, які піднімали йому його шкідливо-свідому роботу в тому всьому, що носить назву „маси“ і „класи“, а недоцільного людини, як індивідуального „я“ — як одиниці. Правда: його всі персонажі є майже завжди оживлені зовнішнім життям і тільки ним; вони собою уявляють класу суспільства, а не чоловіка, родину темпераментів, а не один темперамент. Алеж чи не робив це Золя свідомо — свідомо тому, щоб якраз цією масою й цією класою, (яка в нього водночас цілюю людськістю), дати якнайвірніший символ того, чого ідеально завершеним праобразом має бути його майбутній чоловік? Чиж не якраз у цьому відбивається він, як ідеаліст, правдивий ідеаліст, який лише кризь призму маси бачить людину, із якої в міліонових чадинах складається ціла людськість? Людину, ідеально людину, яка утворювалася із цілою людськістю? Чиж не цією то концепцією переви- жайнабільш негативно. Однакчеде він усіх інших дешево-

ринкових письменників, які в чоловікові шукати лише хочуть його ролі перед власною родиною і, щонайбільше, перед своєю партією? Не дивинця, що його престиж не пішов з ним у могилу, а пережив його, щоб його творами нести поміч тим, які для свого власного народу, а тимсамим і для всього людства, шукають кращих доріг і шляхів, які вели до ідеальнішого завтра історії безкрайного майбутнього. Не дивинця теж, що, як такого прийняв Золя весь французький народ, запроваджуючи його по його смерті (1902. р.) до Пантеону, яким він величає тільки своїх великих дітей. — („Українське Слово“, Париж).

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ЧИ ПОТРІБНО ДОВГО ДУМАТИ?

Чи потрібно довго думати, а ще більше переконувати, українське громадянство, коли тичиться необхідного й великої ваги культурного діла?

Певні, що ні! Ми вже переживали грізні роки переконуваль, коли доводилось своїх братів переконувати, вмовляти, доказувати, що він не австрійський, галицький, малорос і т. д. Ті часи, хвала Богові, минули. Це засвідчив, між іншим, також і конгрес американських українців у Вашингтоні.

В редакційній статті „Свободи“ п. н. „В Пам'ять Конгресу“ (з 3-го червня 1940 року) піднесено справу великої ваги: зареєстрування репертуару пісень, відспіваних хором під проводом проф. О. Кошиця на Конгресі у Вашингтоні.

На ту тему можна, а може й потрібно говорити, писати й писати... щоб ми всі прийшли до остаточного переконання про наш великий гріх перед своїми поневоленими братами, що ми на вільній землі Вашингтона, і посестриці Канади, майже свідомо тримаємо за ґратами наймогутніший український аргумент: українську пісню. І цього мало.

Українське громадянство, численне скількістю й заможністю, маючи організації, які вартують мільйони, не спромоглось досі мати на американському континенті українську культурну амбасадку у формі постійного українського хору, на чолі якого мусів би стояти наш світоч, диригент світової слави проф. О. Кошиць.

Чи сперечатись нам про можливість нашого, питомо свого, недосяжного для інших народів аргументу — пісні? Чи триумфи „Української Національної Капелі“ проф. О. Кошиця лишилися для нас порожнім звуком? Чи можна так скоро забути опініння всього культурного світу нашою пісню, яку зміг піднести на ту недосяжну висоту тільки проф. О. Кошиць? Забути того, не можна і не сміється. Однак наша інертність, амбінність окремих одиниць, сполучена із невинуватою і дивною заздрістю, часто й густо нерозуміння великої вартості репрезентаційного хору, або брак відваги почати вели-

ке діло, довела нас до теперішнього стану. А він аж такий, що доводиться у цій переважній справі, як рекордування співу хору проф. О. Кошиця, звертатись з переконливими, майже блаґальними запитами до всього громадянства...

Редакцію „Свободи“ розуміємо. Та тяжко нам зрозуміти самих себе, всіх українців.

Доки буде нас розділяти загумненість, заздрість, інертність? Доки в нас пануватиме епідемія невизнання необхідності великої й доцільно веденої в світі саморежисми та признання, що тим ділом можуть керувати тільки автори, яких ми мусимо навчитись шанувати, зрозумівши, що ми всі в більшості тільки звичайні люди, призначені до повсякденних праць загальног значення, але маємо щастя мати межі собою великих людей із світового славою, які можуть наше імя своєю працею піднести в ряди перших народів світа. Тим людям ми мусимо допомогти, забуваючи, перед вагою великого діла, свої особисті дрібненькі амбіції.

Рахуємо, що ми маємо щасливу нагоду направити свою минулу невинуватку помилку щодо потреби всеукраїнського репрезентаційного хору на американському континенті, спричинившись до зареєстрування співу хору проф. О. Кошиця.

Тим скористаємо потрібно: 1) увіковічимо українську спільність, що виявилась на Конгресі у Вашингтоні;

2) увіковічимо великий викональний артизм українських пісень хором під диригуванням проф. О. Кошиця, і

3) виконаємо велике діло саморежисми, пропаганди українського мистецтва.

Сум огортає, коли хтось перегляне „Victor Ukrainian-Russian records“ (General Catalogue, 1937).

Знайдете там, за маленьким виключенням, багато „славного“, а нічого правдиво мистецького. Такі рекорди не свідчать про нас добре.

Компанія виробу рекордів „Victor“ тому не винна. Взагалі вона має чудові рекорди і може такі дати й українські, коли українці за те подбають.

Українці мусять так зробити, щоб компанія могла мати глибоко мистецькі і чисто українські рекорди, які купували українці й чужинці й які виконувались в солідних програмах радіостанцій. Коштуватиме те діло яких \$2,000. Хіба ця сума може спинити українців?

„Пісні — це застигла кров народу на руїнах його історичного життя“ — говорив проф. Мик. Стороженко (XIX. ст.). Та ми щасливі, бо маємо між собою велику людину, яка ту застиглу кров віджилоє і примушує її бути живою й повною чару українського життя. Це проф. О. Кошиць.

Д-р П. Маценко, Культурно-Освітній Референт Краєвої Екзекутиви Українського Національного Об'єднання в Канаді.

ПОВІДОМЛЕННЯ

для відділів У. Н. Союзу 39 і 317 з СИРАКУЗ, 38, 202 і 283 з ОБОРН, 263 з ФУЛТОН, 340 з МЕНЧЕСТЕР, 188 з ДУРГАМВІЛ, 121 з РОМ, 58 з ЮТИКА, 192 з ГЕРКІМЕР, 330 з ЛІТЛ ФОЛС, N. Y.

Подаю до відома вище згаданих відділів, що

ОКРУЖНІ СОЮЗОВІ ЗБОРИ

урядників і членів тих відділів відбудуться В НЕДІЛЮ, 16. ЧЕРВНЯ (JUNE 16, 1940)

в 2. годині пополудні.

В УКР. НАР. ДОМІ, 1317 W. FAYETTE STREET, SYRACUSE, N. Y.

Шановні Союзовці! Це перший раз, що в нашій околиці відбудуться окружні Союзові збори. Ми читаємо в „Свободі“, що по інших околицях відбуваються такі окружні збори заходом Окружних Союзних Комітетів. У нас же нема такого Комітету, а тому ми повинні його створити. Це ми зробимо на тих зборах. Тому всі вишні подані відділи повинні бути заступлені на зборах обов'язково. З близьких околиць, крім урядників, повинні прийти також усі члени, а з дальших околиць повинні явитись обов'язково всі урядники. На ці збори запрошуємо також і місцевих громадян, які не є в Союзі. На зборах буде прийнятий і буде промовляти головний секретар Д. Галич, а також окружний організатор А. Маланчук. 133.37

І. Пігуляк, гол. радний У. Н. Союзу.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

ПАСЕРК, Н. ДЖ. Піврічні збори Тов. ім. Тараса Шевченка, від. 42, відбулися в неділю, 16. червня, в год. 2. пополудні в залі У. Н. Союзу, 237 Говп Ев. На цих зборах було завіт контр. комісії з минулого року. Тому обов'язком кожного члена бути на ці збори. Члени, котрі позбавили тикета до розпродажу на минулий пікнік, проситися звернути тикета або гроші на ці збори. — В. Рюсичук, пресд.; В. Делет, кас.; П. Головачук, фін. секр.

МІЛВІЛ, Н. ДЖ. Піврічні збори Тов. Загородська Січ, від. 347, відбулися в неділю, 16. червня, в год. 2. пополудні в галі, де звичайно. Проситися членів прийти на ці збори. Контрольна комісія здасть справоздання за шість місяців. Почуте як наша каса стоїть. Так само будуть другі справи до пологодження. Довгуючі члени повинні вирівняти свій довг. — М. Романюк, пресд.; К. Едвєнська, кас.; Г. Тимцій, секр.

АДЕНТАВН, ПА. Піврічні збори Бр. св. Арх. Михайла, від. 147, відбулися в неділю, 16. червня, в год. 4. пополудні, в галі парохіальній, 803 Фронт Стріт. Обов'язково кожний член повинен на ці збори прийти, тай вислухати справоздання урядників за 6 місяців. Також просимо членів платити свої вкладки на час, як за себе, так за свої діти. Хто, з членів має своїх знайомих, нехай приїде з ними на збори і ми дуже радо вишлемо їх до У. Н. Союзу, тай ще отримаєте за це нагороду з головної каси. — І. Матковський, пресд.; І. Рудавський, кас.; І. Федорак, секр.

ШІКАГО, ІЛЛ. Збори Сестр. Благовіщення, від. 125, відбулися в неділю, 16. червня, по співанні Службі Божій, в парохіальній галі при Оклей й Ріус ул. Ольга Оленек, пресд.; Розалія Сидорик, кас.; Іванка Подола, секр. 849 N. Wayne Ave.

ТОМАСТОН, КОН. Піврічні збори Тов. Укр. Січ, від. 421, відбулися в суботу, 15. червня, в год. 8. вечір в Укр. Галі, Проспект вул. На цих зборах має бути присутній кожний член, бо є важкі справи до пологодження. На порядку дня буде справоздання урядників і контрольні комісії за 6 місяців. Неприступний член підлягає карі після ухвали Товариства. — А. Береза, пресд.; М. Шипішук, кас.; І. Кіндрат, секр.

ФІЛАДЕЛФІЯ, ПА. Піврічні збори Бр. Василія, від. 339, відбулися в суботу, 15. червня, в год. 7. вечір в Укр. Галі, 3322 Лавренс. Проситися членів явитися на час і вислухати контроль, котра здасть справоздання за минулих 6 місяців. Напоминається членів, щоб вирівняли задегі вкладки, щоб неперетягати на наступних 6 місяців, а відтак накаркали, що не знали, що мають довг. Тому уряд напоминає що місяця, щоб задегі вкладки вирівняли, а тоді не буде жалючого баламуцтва, коли кожний член буде точно платити. Також проситися членів, хто має знайомих, або дітей, то вишлите їх до У. Н. Союзу. Кожний член, котрий постаріється за члена, дістане нагороду від Союзу. — І. Сорока, пресд.; І. Бішак, кас.; І. Сорока, кас.

ПІТСБЕРГ, ПА. Піврічні збори Тов. Рогатинська, від. 396, відбулися в суботу, 15. червня, в год. 6. години вечір в Укр. Галі, 2114 Густин ул. Проситися всіх членів прийти на збори, бо багато членів хотять не роблять, а не хотять явитися на збори; на таких членів наложиться кару. — Уряд.

ОЛІФАНТ, ПА. Бр. Пресв. Богородиці, від. 404, відбуде мінит в суботу, 15. червня в год. 12. пополудні. Проситися членів, щоб прийшли на мінит і заплатили своє місячне. Котрі члени довгують, а не прийдуть на мінит заплатити свій довг, будуть суспендовані. Мінит відбується в школі, де в асе. — М. Полянський, пресд.; Н. Добранський, секр.

АЛКВІЛА, ПА. Піврічні збори Бр. св. О. Николая, від. 120, відбулися в неділю, 16. червня, в год. 2. пополудні, в галі від. 120. У. Н. Союзу, 400 — 6. вул. Обов'язком кожного члена бути на цих зборах, бо буде подано справоздання за 6 місяців. Напоминається членів, котрі довгують, щоб прийшли й свої задегости вирівняли. Хто би хотів вивести до Союзу або хто має дітей, що не є членами, то най приведе на збори. — Ілько Кобаль, секр.

ДЖЕРЗІ СІТІ, Н. ДЖ. Місячні збори Бр. св. Івана Хрестителя, від. 270, відбулися в суботу, 15. червня, в год. 7:30 вечір в У. Н. Домі, 181-183 Фліт ул. Проситися всіх членів прийти на збори, бо є важкі справи до пологодження. — А. Бусько, рек. секр.



АНГІЛІЦІ ЕВАКУЮЮТЬ ДЮНКЕРКУ.
(Радіова світлина, перетелефонована з Парижу).

ЕЛІЗАБЕТ, Н. ДЖ. Піврічний мінит Бр. св. Арх. Михайла, від. 142, відбувся в суботу, 15. червня, в год. 7. вечір в галі У. Н. Союзу, 212 Фултон ул. Обов'язком кожного члена бути присутнім. — П. Остапчук, секретар.

ЕЛІЗАБЕТ, Н. ДЖ. Піврічні збори Бр. св. Володимира, від. 65, відбулися в суботу, 15. червня, в год. 7:30 вечір, в селі парохіальній при Савт стріт. Томуж проситися всіх членів прийти на ці збори, тай вислухати справоздання уряду і контрольні комісії за 6 місяців, також є важкі справи до пологодження. Телеринна адреса фін. секр. така: 357 Washington Ave. Elizabeth, N. J. — Я. Краснавський, пресд.; Гр. Надепа, кас.; А. Смит, фін. секр.

ВІЛК-БЕРРІ, ПА. Піврічні збори Бр. св. О. Николая, від. 99, відбулися в неділю, 16. червня, в год. 8. вечір в галі церковній. На порядку дня справоздання урядників і контрольні дискусії над звітами урядників. Є одна дуже важка справа, що кожного члена та справа повинна заставити і кожний член ту справу повинен знати. Також напоминається довгуючих членів, щоб по можливості сплачували свої довги. — Т. Шур, пресд.; В. Валігун, кас.; П. Герман, секр.

ВАЙТСТОН, Н. П. Тов. „Просвіта“, від. 129, відбуде піврічний мінит в суботу, 15. червня, в год. 8. вечір в Укр. Галі, 149—17—16 Роял, в год. 8. вечір. Обов'язком всіх членів прийти на цей мінит, бо є важкі справи до пологодження. Невиявившись член заплатити кару після статуту. — М. Мришко, пресд.; М. Баран, кас.; М. Дзарський, секр.

НЮАРК, Н. ДЖ. Піврічні збори Тов. ім. Богдана Хмельницького від. 133, відбулися в суботу, 15. червня, в год. 8. години вечір, в галі, де звичайно. На порядку дня важкі справи і буде справоздання контролю за 6 місяців. Тому обов'язком кожного члена бути на цих зборах. Довгуючих членів напоминається, щоб вирівняли свої задегі вкладки, бо інакше будуть суспендовані. — Олександр Будник, секр.

ПАСАЯК, Н. ДЖ. Піврічні збори Тов. Івана Франка, від. 97, відбулися в неділю, 16. червня, в год. 2. пополудні, в галі церковній, 47 Говп Ев. Упоминається членів, щоб прийшли всі бойди на піврічні збори, а довгуючі, щоб заплатили свій довг, бо інакше будуть суспендовані. — В. Бродський, пресд.; М. Табачук, секр.

СТЕМФОРД, КОН. Піврічні збори Бр. св. Арх. Михайла, від. 350, з причини пікніку перенесено на п'ятницю, 21. червня, в год. 7. вечір, в церковній галі на Грінвуд Есе. Обов'язком всіх членів і членів прийти на піврічні збори, бо то є для добра Братства. Контроль задег справоздання за 6 місяців. Пригадується довгуючим членам, щоб вирівняли свої задегі вкладки. Рівнож пригадується за Союзний День, котрий має відбутися в неділю, 23. червня, в Ню Гейвен, Конн. Проситися всіх членів і членів взяти акційну участь в Союзному Дні. — Василь Карий, пресд.; Василь Блашук, кас.; Ілько Михайлишин, секр.

ДЖАНСТАВН, ПА. Звичайні збори відділу 300. У. Н. Союзу відбулися в неділю, 16. червня, в У. Н. Домі на Вудвіль, Джанставн. — А. Голчак, секр.

ПОНКЕРС, Н. П. Збори Тов. Подільська Січ, від. 8. відбулися в п'ятницю, 14. червня, в год. 7:30 вечір, в галі Гор. Клубу, 13 Вашингтон Ст. — В. Мандій, секр.

АРНОЛД, ПА. Піврічні збори відділу 296, відбулися в неділю, 16. червня, в год. 3. пополудні, в галі У. Н. Союзу. Проситися всіх членів за присутність, бо є важкі справи до пологодження. Рівнож напоминається членів, котрі є поздуз з місячними вкладами, щоб вирівняли свій довг, бо в противному разі будуть суспендовані після ухвали, котра була ухвалена на минулих зборах, щоб товариство не виснажало своїх грошей за жалючого члена, котрий не заплатити на час. Такий член буде суспендований, а при прийнятті його назад в членів мусить заплатити долар карі. — Василь Кузьмиха, секр.

РІОНГСТАВН, О. Піврічні збори Бр. св. Арх. Михайла, від. 140, відбулися 16. червня, в год. 8. вечір в Укр. Галі, 526 Вест Рейн Евеню, в год. 12:15. Буде справоздання за пів року, як також ухвала пікніку на піврічні збори. Обов'язком членів прийти на ці піврічні збори обов'язково. — Степан Роган, пресд.; Мих. Когут, кас.; Іван Кравець, секр.

РОЧЕСТЕР, Н. П. Місячні збори Сестр. Рокс. Пресв. Богородиці, від. 36, відбулися в неділю, 16. червня, в галі церковній, в год. 3. точно. Уряд визнає членів, щоб явилися на означений час, бо маємо важкі справи до вирішення. Припоминаємо тим членам, котрі довгують, щоб явилися на збори і вирівняли свої вкладки, бо приходить час піврічних рахунків. Ваші довги будуть читані на піврічний мінит. Старайтесь, як можете, щоб ваші довги не читали. Приїдуть нових членів до Союзу й до Сестричтва, а отримаєте нагороду за приїднання. — Марія Гайсак, пресд.; Анастасія Грицак, кас.; Марія Ходак, секр.

МІННЕАПОЛІС, МІНН. Піврічні збори Тов. Зав. Січ, від. 385, відбулися в середу, 14. червня, в год. 7:30 вечір, в галі Просвіти, 700 Джексон Стр. Н. І. Обов'язком всіх членів прийти на означений час, бо є важкі справи до пологодження. — В. Греський, пресд.; К. Сокіл, кас.; О. Козак, секр.

ПРИСУД ПРОТИ ВБИВНИКА ЖІНКИ Й ДІТКИ

У повітовому суді Бронксу, Ню Йорк, наложено на Джозефа Шаліра, що 1. липня минулого року пробував перепроситися за своєю жінкою, а не довівши до згоди, постріляв смертельно жінку й дочку, кару 20 літ.

ГРІН ПРО ВІЙНУ

ІНДІАНОПОЛІС. — Вільям Грін, голова А.Ф.П., заявив, що колиб Канада знайшла у біді, на її оборону Америка таки піде до війни.

ШУКАЮТЬ ЗА СТАРИМИ ЗВІРАМИ

Краєве Географічне Товариство й Копальняна Школа Стейти Савт Дакоти почали на спілку копати за кістяками старих звірів, мовляв, зперд 30 мільонів літ, що на їх думку лежать у степах на південний схід від Репід Сіті.

ЗАВОДЯТЬ ПРОДАЖ МОЛОКА ОДНОГО СТУПНЯ

З днем 1. вересня буде в Ню Йорку продавати лише один градус молока, а не два, себто „А“ й „Б“, як це було досі.

ВІДПРАВЛЯЮТЬ НЕНАТУРАЛІЗОВАНИХ ІМІГРАНТІВ З ПРАЦІ

Ланцюх ресторанів Айтела в Шікаго постановив відправити з роботи всіх робітників, які не можуть показати першій громадянським паперами.

ЗУДАРЕННЯ БОСА З ТРОКОМ

У Грін Брук, недалеко від Донелена, Ню Джерзі, зустрілися з собою омнібус, повний дівчат вищої школи в Куцтаві, Па., що верталися з відвідін на світову виставу в Ню Йорку, та великий трок. Одна дівчина, що сиділа коло шофера омнібуса, вилетіла з нього через шибку й згнула на місці. 14 інших дівчат віднесли більші й менші рани. Чотири з них треба було оставити в шпиталі в Мюленбергу.

ВСТУПАЄ ГРОМАДНО В ЧЛЕНІ УКРАїнського НАРОДНОГО СОЮЗУ.

ПОСМЕРТНІ ВІСТІ

Дня 8. червня 1940. р. по довгий і тяжкий хоробі помер у власному домі член Бр. св. Ів. Хрестителя, від. 138. У. Н. Союзу в Гастонбурі, Конн., **ПЕТРО САМІК**.
Походив з села Коріви, пов. Тернопіль, Галичина. Родився 25 лютого 1888. року й прикінці свого життя мав 51 літ і 5 місяців.
Полішив у смутку жону Марію пловою і п'ятеро дітей сиrotами, а саме: Анну, Семена, Михайла, Івана й Степана, що всі є членами У. Н. Союзу.
Був членом Братства і У. Н. Союзу від 3. лютого 1924. р.
Покойний був тихою людиною, широким серцем, ще й інших заохочував до жертв. Його багаттям було завсіди, щоб український народ міг вибороти вільну від його незалежну українську державу.
Хай земля Вашингтона буде йому легка як перо!
Семен Кунікевич, секр.

ПОШУКУВАННЯ ПРАЦІ

УКРАЇНЕЦЬ пошукує праці при ГАРАДЖІ. Має 35 літ. Працював як моряк кілька літ, є досвідченим механіком, був власником гаражу в Ашкірі, в Африці. Хто потребує доброго механіка і робітника, прошу голоситися на адресу: 136-8

C. I. c/o SVOBODA, 83-Grand St., Jersey City, N. J.

ФАРМ НА ПРОДАЖ

4-АКРОВА ФАРМА, курники, ріка, джерело, 5. кімнат, Купачка, електрика, вода, близько Ringoes, N. J. Ціна \$3,800. Маю також готел, багуні, газолінові станції, землю під будову і річки фарми.

MICHAEL GELLNER RINGOES, N. J.

Д-Р ЮРІЙ АНДРЕЙКО УКРАїнський ЛІКАР, ХІРУРГ І АКУШЕР

321 E. 18th STREET, between 1st and 2nd Avenues, NEW YORK, N. Y. Tel. GRAMERCY 5-2410. Урядові години: рано від 10 до 12. Вечір від 6 до 8, а в нехді рано від 10 до 12.

КОСИ

Маємо австрійські серпи і коси з найліпшою сербистістю сталі, коса довга 32 цалі, важить поверх фунта, за одним покляпанням косить пару днів. Широка коса в ціні \$2.50 з пересилкою. Перестеж до коси подвійний 50 ц. Бабка 75 ц. Молоток 60 ц. Брусок 25 ц. Серп з зубами \$1.00.

Замовлення wraz з грішми посилайте на адресу:

UKRAINIAN BAZAAR, 170 E. 4th ST., NEW YORK, N. Y.

Велика українська письменниця, що писала під псевдонімом чоловічим іменям як **МАРКО ВОВЧОК** свої славні оповідання про долю жінки й кріпаків, написала теж низку історичних оповідань, з котрих найславніше „МАРУСЯ“, котре видано під наголовком

КОЗАЦЬКА ДОЧКА

щоб відрізнити від відомої повісті Катки-Основенка під тим самим наголовком. Це оповідання мале козацькі часи на Україні після смерті гетьмана Богдана Хмельницького. Це історія козацької дочки й могутнього заповори на історичній основі часів Петра Дорошенка.

Оповідання появлялося було вперше в російській перекладі й нашо собі в тій мові кілька накладів. По українських появивлося вперше в 1904. році й від того часу не склало з діти найбільше популярних книжок українського читача. Це оповідання стало теж одною з найбільше популярних книжок в Європі. Переробку його на французьку мову зладив знайомий і приятель Марка Вовчка Етцель, що підписувався псевдонімом Анеміан Сталь. Крім кількох десятків французьких видань перекладено це оповідання й на інші європейські мови (наприклад німецьку й італійську).

ЦІНА 50 ЦЕНТІВ. „SVOBODA“ 81-83 GRAND STREET, P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

ЦІНА 50 ЦЕНТІВ. „SVOBODA“ 81-83 GRAND STREET, P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

ПЕРШИЙ УКРАїнський ПОГРЕБНИК НА ФІЛАДЕЛФІЮ І ОКОЛИЦЮ



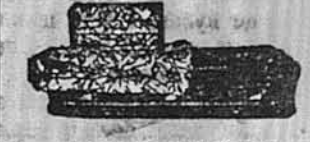
МИХАЙЛО НАСЕВИЧ cor. FRANKLIN & BROWN STS., PHILADELPHIA, PA. Tel. Market 1320 ОБСЛУГА В ДЕНЬ І В НОЧІ

SAMUEL P. KANAI Український ПОГРЕБНИК Ціна похорон наліт \$150 433 State St., PERTH AMBOY, N.J. Phone: P. A. 4-4646



МИРОН ЛИТВИН УКРАїнський ПОГРЕБНИК Без ріжниць як далеко жоза Нюарком. Враз потреба ісл фонуйте до нас. Обслуга широкі члена. — Office: 383 MORRIS AVENUE, cor. Springfield Ave. NEWARK, N. J. Phone: Essex 3-5347

ІВАН БУНЬКО УКРАїнський ПОГРЕБНИК зарядку погребам по ціні так низькій як \$150. Обслуга найкраща.



JOHN BUNCO Licensed Undertaker & Embalmer 437 E. 5th ST., NEW YORK CITY. Dignified funerals as low as \$150. Telephone: GRAMERCY 7-7661.

ПЕТРО ЯРЕМА УКРАїнський ПОГРЕБНИК



ЗАНИМАЄСЬ ПОХОРОНАМИ В БРОНКС, BROOKLYN, NEW YORK І ОКОЛИЦЯХ 129 E. 7th STREET, NEW YORK, N. Y. Tel. Orchard 4-2568

BRANCH OFFICE & CHAPEL 707 PROSPECT AVENUE, (cor. E. 155 St.), BRONX, N. Y. Tel. Melrose 6-6877

ВЯЧЕСЛАВ БУДЗИНОВСКИЙ НЕБІЖЧИК ХОДИТЬ

Історичне оповідання про цікаві п'ятихетські й купецькі інтриги з часів, коли Історична Польща правила Україною, а турки правильно називали на неї на грабін. ЦІНА 75 ЦЕНТІВ. „SVOBODA“ 81-83 GRAND STREET, P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.



WHOOSH, MON! THE EYES SHE MADE AT YOU! "GROWLED CAPT. MCGREGOR. "DON'T TRUST HER!"

„Гей, бережись! Які очі вона зробила на вас!“, — заважав капітан — Мек'Грегор. „Я тій жінці не довіряю!“



BUT SHE'S GIVING US HER BODYGUARD TO WIPE OUT THE PIRATES! TARZAN REMINDED HIM. MCGREGOR GRUNTED.

„Все таки вона дає нам своїх тілохоронителів, аби ми прогнали піратів“, нагадав Тарзан. Мек'Грегор крутив носом.



MARIKA STROLLED BACK. "MY MEN ARE READY. THEY HAVE THEIR ORDERS. LEAD THEM, TARZAN, TO VICTORY!"

Маріка повернулася до них. „Мої люди готові. Я дала їм мій приказ. Веди їх, Тарзане, до перемоги!“



SHE WINKED SLYLY AT THE CHIEF OF HER GUARD. THE VICTORY SHE DESIRED WAS HER VICTORY, NOT TARZAN'S.

Вона моргнула підступно на ватажка своєї гвардії. Вона хотіла перемоги, але своєї власної, а не Тарзанової.

ТАРЗАН, ч. 26. Чия перемога?